

ماده ۷ - کمیته انضباط کار در اولین جلسه، مشخصات اعضاء و موجودیت خود را کتباً به واحد کار و امور اجتماعی محل اعلام خواهد نمود.

ماده ۸ - جلسات کمیته انضباط کار با حضور کلیه اعضاء رسمیت می یابد و چنانچه کمیته انضباط کار به دلیل عدم حضور کلیه اعضاء در دو جلسه متوالی رسمیت پیدا نکند موضوع مستقیماً از سوی ذینفع قابل طرح در مراجع حل اختلاف می باشد.

ماده ۹ - تصمیمات کمیته انضباط کار در کلیه موارد با اکثریت آراء معتبر است مگر در زمینه اخراج که مقررات ماده ۲۷ قانون کار لازم الرعایه خواهد بود. ماده ۱۰ - کمیته انضباط کار می تواند در جلسات خود از نظرات مشورتی سرپرست مستقیم کارگر یا کارگران یا شهود ذیربط استفاده نماید و سرپرست مستقیم در جلسات مذکور فاقد حق رأی است مگر در مواردی که خود عضو کمیته انضباط کار باشد.

ماده ۱۱ - تصمیمات کمیته نباید مغایر با قانون کار و آئیننامه ها و مقررات مربوط باشد.

ماده ۱۲ - صورت مذاکرات و تصمیمات کمیته در دفتر ویژه ای ثبت و به اعضاء حاضر در جلسه رسیده و نزد کمیته نگهداری می شود.

ماده ۱۳ - تصمیمات کمیته در پنج نسخه تنظیم و به ترتیب زیر توزیع می گردد:

یک نسخه جهت اطلاع کارگر یا کارگران ذینفع.

یک نسخه جهت اطلاع کارفرما.

یک نسخه جهت اطلاع شورای اسلامی کار.

یک نسخه جهت اطلاع واحد کار و امور اجتماعی محل.

یک نسخه جهت ضبط در بایگانی کمیته انضباط کار.

تبصره - کلیه مکاتبات و دعوت نامه های مربوط توسط ذیر کمیته که در اولین جلسه از بین اعضاء انتخاب می شود انجام می پذیرد.

ماده ۱۴ - چنانچه هر یک از طرفین (کارگر یا کارفرما) به تصمیمات کمیته انضباط کار معترض باشد می تواند از طریق مراجع حل اختلاف پیش بینی شده در فصل نهم قانون کار درخواست رسیدگی نماید.

ماده ۱۵ - به منظور حسن اجرای این مقررات، واحد کار و امور اجتماعی محل می تواند پس از دریافت رونوشت تصمیمات و آراء کمیته انضباط کار عنداللزوم یا اعزام مأمور تحقیق به واحد مربوط به موضوع رسیدگی و ضمن ارائه نظرات ارشادی، گزارش لازم را تهیه و در پرونده کمیته مذکور ضبط نماید.

این آئیننامه شامل ۱۵ ماده و ۵ تبصره در جلسه مورخ ۱۳۷۰/۱/۲۴ شورای عالی کار تهیه و در تاریخ ۱۳۷۰/۲/۸ به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسید.

آئیننامه چگونگی تشکیل جلسات و نحوه رسیدگی هیأت حل اختلاف

ماده ۱ - هیأت حل اختلاف از سه نفر نماینده کارگران به انتخاب قانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان یا کانون انجمنهای صنفی کارگران استان و یا مجمع نمایندگان کارگران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده کارفرمایان به انتخاب مدیران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده دولت (مدیر کل کار و امور اجتماعی، فرماندار و رئیس دادگستری محل) و یا نمایندگان آنها برای مدت دو سال تشکیل می گردد.

تبصره - جهت تسریع در امر رسیدگی در هر استان به تعداد مورد نیاز هیأت حل اختلاف تشکیل می گردد.

ماده ۲ - جلسات هیأت حل اختلاف در محل کار و امور اجتماعی و حتی المقدور در خارج از وقت اداری به ریاست مدیر کل کار و امور اجتماعی و یا نماینده او تشکیل خواهد شد.

تبصره ۱ - در صورتی که جلسات هیأت حل اختلاف در ساعات اداری تشکیل شود کارفرما مکلف است با مأموریت نماینده کارگر در جلسات هیأت موافقت نماید.

تبصره ۲ - دعوت از اعضاء هیأت حل اختلاف برای تشکیل جلسات با واحد کار و امور اجتماعی خواهد بود.

ماده ۳ - جلسات هیأت حل اختلاف با حضور حداقل هشت نفر از اعضاء رسمیت خواهد داشت و تصمیمات هیأت با اکثریت پنج رأی از آراء افراد حاضر معتبر خواهد بود.

ماده ۱۱ - در مواردیکه کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان و یا کانون انجمنهای صنفی کارفرمایی استان تشکیل نگردیده و یا ظرف مهلتهای مقرر نسبت به معرفی نمایندگان مورد نظر در هیأت تشخیص مبادرت ننمایند، واحد کار و امور اجتماعی محل از طریق اداره کل کار و امور اجتماعی استان نمایندگان مذکور را جهت صدور اعتبارنامه به وزیر کار و امور اجتماعی معرفی می نماید.

ماده ۱۲ - نماینده وزارت کار و امور اجتماعی موضوع بند یک ماده ۱۵۸ قانون کار جمهوری اسلامی ایران به پیشنهاد مدیر کل و تأیید وزارت کار و امور اجتماعی یا ابلاغ کتبی عهده دار این سمت می شود.

این آئیننامه در ۱۲ ماده و ۵ تبصره در جلسه مورخ ۱۳۷۰/۱/۱۰ از طرف شورای عالی کار پیشنهاد و در تاریخ ۱۳۷۰/۱/۲۶ به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسید.

۳۶۵ - د

شماره ۵۶۲۹۴

مقررات تعیین موارد قصور و نقض دستورالعمل ها و آئیننامه های انضباط کار در کارگاهها موضوع تبصره ۲ ماده ۲۷ قانون کار

ماده ۱ - هرگونه کوتاهی در انجام وظایف محوله و یا هرگونه فعل و ترک فعل که موجب نقض آئیننامه های انضباطی کارگاه، بروز اختلال و بی نظمی در روند طبیعی کار، کاهش کمی و کیفی تولید و خدمات، افزایش ضایعات، ضرر و زیان و نقض شئون اسلامی در کارگاه رافراهم نماید قصور نامیده میشود.

تبصره - موارد قصور و نقض آئیننامه انضباطی با توجه به ماهیت خلاف و میزان تکرار و یا استمرار آن در آئیننامه انضباطی لحاظ خواهد گردید.

ماده ۲ - آئیننامه انضباطی مجموعه مقرراتی است که در چهارچوب قانون کار و مقررات در کارگاههای بیش از ده نفر کارگر متناسب با شرایط و اوضاع و احوال کارگاه توسط کارفرما تهیه شده و پس از تأیید واحد کار و امور اجتماعی محل توسط کمیته انضباط کار به مورد اجراء گذاشته می شود.

ماده ۳ - در مورد کارگاههایی که تعداد کارگران آنها کمتر از نصاب مذکور در ماده دو می باشد در صورت وجود تشکل کارفرمایی، تشکل مذکور اقدام به تهیه و ارائه پیش نویس آئیننامه انضباط کار خواهد کرد.

تبصره - در مورد کارگاههای مذکور واحد کار و امور اجتماعی پس از کسب نظر مشورتی انجمن صنفی کارگران یا مجمع نمایندگان کارگران نسبت به تصویب آئیننامه انضباط کار اقدام خواهد نمود.

ماده ۴ - چنانچه تشکل های کارگری و کارفرمایی در زمینه تهیه آئیننامه انضباطی واحدی برای کارگاههای خود به توافق برسند، آئیننامه مذکور پس از تأیید وزارت کار و امور اجتماعی حسب مورد در سطح منطقه یا ملی نافذ خواهد بود.

ماده ۵ - به منظور اجرای آئیننامه انضباط کار در کارگاه کمیته ای بنام کمیته انضباط کار تشکیل می گردد کمیته انضباط کار مرکب از افراد زیر است:

الف - در کارگاههایی که تعداد کارگران آنها بیش از ۳۰ نفر باشد:

- دو نفر نماینده شورای اسلامی کار یا نماینده انجمن صنفی و یا نماینده کارگران.

- دو نفر نماینده کارفرما.

- یک نفر نماینده از میان سرپرستان کارگاه به انتخاب سرپرستان.

ب - در کارگاههایی که تعداد کارگران آنها کمتر از ۳۰ نفر باشد:

- یک نفر نماینده انجمن صنفی یا نماینده کارگران.

- یک نفر نماینده کارفرما.

- یک نفر نماینده به انتخاب دو نفر اعضاء اخیرالذکر (در صورت عدم توافق نظر واحد کار و امور اجتماعی در مورد انتخاب نفر سوم لازم الرعایه است).

ماده ۶ - مدت عضویت در کمیته انضباط کار دو سال است. انتخاب مجدد اعضاء در کمیته بلامانع است.

تبصره - هرگاه یکی از اعضاء در اثر فوت، استعفاء، اخراج یا به هر دلیل دیگر اسکان شرکت در جلسات را نداشته باشد نماینده دیگری با توجه به ماده ۵ برای باقیمانده مدت دوره انتخاب و معرفی خواهد شد.